Άγιος Αλέξανδρος ο Ιερομάρτυρας Αρχιεπίσκοπος Χάρκωβ

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/2246/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 01/11/2026 14:07:15

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 11 Μαΐου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Αλέξανδρος, κατά κόσμον Θεοφάνεβιτς Πετρόφσκιυ, γεννήθηκε στην πόλη Λουκ της περιοχής της Βολυνίας το 1851 μ.Χ. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο τμήμα Νομικής, μετά τον θάνατο της μητέρας του παραδόθηκε σε μία ζωή έκλυτη. Μία ημέρα του παρουσιάσθηκε στον ύπνο η νεκρή του μητέρα, που ο νέος την αγαπούσε πάρα πολύ και του ζήτησε να αλλάξει ζωή και να μπει σε μοναστήρι. Ο Αλέξανδρος υπάκουσε στην αίτησή της, άφησε τον κόσμο και έγινε μοναχός.

Μετά την επανάσταση του 1917 μ.Χ. ο αρχιμανδρίτης Αλέξανδρος μαζί με άλλους ιερωμένους των οποίων οι εκκλησίες είχαν κλείσει, βρήκε καταφύγιο στη γυναικεία μονή του Κοζέλσκινσκιυ, στην επαρχία της Πολτάβα. Εξαιτίας των διωγμών πενήντα μοναχές εγκατέλειψαν το μοναστήρι και εγκαταστάθηκαν στις όχθες του ποταμού Πσελ, όπου ίδρυσαν μία σκήτη. Ο Αλέξανδρος ήταν ο εξομολόγος τους. Με το κλείσιμο όλων των μοναστηριών και τις εκκλησίες εκείνης της περιοχής, η σκήτη παρέμεινε το μοναδικό κέντρο εκκλησιαστικής ζωής, προσελκύοντας ένα μεγάλο αριθμό πιστών με την ευκαιρία των διαφόρων τελετών. Το 1932 μ.Χ. η σκήτη λεηλατήθηκε από τις σοβιετικές αρχές. Μετά από αυτή την καταστροφή ο αρχιμανδρίτης Αλέξανδρος χειροτονήθηκε Επίσκοπος του Ουμάνσκ και συνενώθηκε με την εκκλησιαστική ιεραρχία της οποίας ηγείτο ο Μητροπολίτης Σέργιος Σταρογκορόντσκιυ. Το 1933 μ.Χ. μεταφέρθηκε στη θέση της Βινίτσα και το 1937 μ.Χ. στην αρχιεπισκοπή του Χάρκωβ.

Ο Άγιος Αλέξανδρος γρήγορα κέρδισε την στοργή και την εκτίμηση των πιστών του ποιμνίου του. Η κοινωνικότητα, η ζωντάνια και το μειλίχιο ύφος του συνοδεύονταν από την ικανότητα να επιλύει με απλότητα και σοφία τις διαμάχες και να παρακινεί τους ενορίτες στην πίστη και στη χριστιανική ζωή κατά τη διάρκεια των διώξεων.

Κατά το 1930 μ.Χ. οι εκκλησίες του Χαρκώβ, που είχαν εναπομείνει, ήταν σε μεγάλο βαθμό στα χέρια των ιερέων που καθοδηγούνταν από την «Αναδιοργάνωση» (Obnovlency) ή την Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ουκρανίας. Μονάχα η εκκλησία του Αγίου Νικολάου στη Λυσάγια Γκόρα, ένα μακρινό προάστιο της πόλεως, ανήκε στην κοινότητα της Ορθόδοξης Ρωσικής Εκκλησίας. Εδώ, χάρη στον ποιμαντικό ζήλο του Αγίου Αλεξάνδρου, εξελισσόταν μια ζωντανή εκκλησιαστική δραστηριότητα. Κάθε εβδομάδα οι ιερές Ακολουθίες του Αρχιεπισκόπου Αλεξάνδρου συγκέντρωναν χιλιάδες ανθρώπων και κάθε Κυριακή η Θεία Κοινωνία διαρκούσε αρκετές ώρες. Επίσης, πάντοτε την Κυριακή, ο Αρχιεπίσκοπος βάπτιζε δεκάδες ανθρώπων (μερικές φορές μέχρι και εκατόν είκοσι).

Η εκκλησιαστική αφύπνιση των κατοίκων του Χάρκωβ και ο ενθουσιασμός του Αρχιεπισκόπου προκάλεσαν την αποδοκιμασία των αρχών. Στις 28 Ιουλίου 1938 μ.Χ. ο Άγιος συνελήφθη και στις 17 Ιουνίου 1939 μ.Χ. καταδικάσθηκε από το στρατοδικείο σε δεκαετή φυλάκιση με την κατηγορία της «αντιεπαναστατικής προπαγάνδας». Στις 5 Ιανουαρίου 1940 μ.Χ. αυτή η καταδίκη αποσύρθηκε και η περίπτωση του Αλεξάνδρου τέθηκε σε συμπληρωματική έρευνα. Αλλά ο Αρχιεπίσκοπος δεν άντεξε την διάρκεια της προφυλακίσεώς του και πέθανε τον Μάιο του 1940 μ.Χ. στο αναρρωτήριο της φυλακής. Μέσα από μεγάλες δυσκολίες και κινδύνους, οι πιστοί κατόρθωσαν να βγάλουν από την φυλακή το λείψανο του Αγίου και να το ενταφιάσουν μυστικά στο κοιμητήριο Ζαλγιούτνσκιυ του Χάρκωβ. Έκτοτε ο τάφος του Αγίου Αλεξάνδρου έγινε τόπος ιερού προσκυνήματος και για πολλά χρόνια οι πιστοί του Χάρκωβ συνέχισαν να εναποθέτουν στον τάφο του λουλούδια.

Το 1993 μ.Χ., η Σύνοδος της Ορθοδόξου Ουκρανικής Εκκλησίας (Πατριαρχείο Μόσχας) επεκύρωσε την τοπική τιμή του Αγίου Αλεξάνδρου εντός των ορίων της Ουκρανίας.